

Publicerad 2010-09-13 17:46 av Mym lan.

Min hyllningsdikt till hösten.

septembersol, oktobermorgon och novemberregn

Löven på björkarna är redan gula.

Promenaderna blir längre på hösten.

Ett andetag av den rena lyckan,

ett andetag av trädens stilla dödsångest.

Början på det sista andetaget.

Jag vill besitta deras stora ro inför döden.

Jag vill inte vara rädd.

Jag vill föralltid andas vemod i klar luft.

Det finns ett vemod i att träden blir som vackrast

precis innan de dör.

Som en cancersjuk vill se alla världens hörn

innan det är försent.

Det finns något ironiskt i att kalla hösten grå

något vackert i att hur den är missförstådd

Något vackert i ett höstregn

något vackert i morgondimman

något vackert i hur träden lever ut i brinnande färger

Och i år

ska jag köpa ett vackert paraply

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mym lan. med Poeter.se id #16467 innehar upphovsrätten